

Beste bezoeker,

Het is nog wat afwachten hoe onze plantencollectie de zware zomerdroogte zal doorstaan want soms is de weerbots pas later zichtbaar. Sommige bomen en struiken hebben duidelijk afgezien en laten hun verdorde blad uitgeput hangen, andere staan er nog verrassend groen bij. Alleszins werd er duchtig water gegeven waar dat mogelijk was. Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Diospyros lotus*: Dios betekent 'goddelijk' en pyros 'vrucht'. De bessen van de Lotusboom doen wat denken aan onrijpe kerstomaatjes getooid met 4 grote kelkblaadjes. Als ze rijp zijn kleuren ze blauwzwart. Ze smaken dan zoet maar zijn niet lang houdbaar. Onrijp zijn ze erg wrang. De vruchten worden ook dadelpruimen genoemd. De Lotusboom behoort tot de Ebbenhoutfamilie en is tweehuizig. Er zijn dus mannelijke en vrouwelijke exemplaren. De vruchten worden medicinaal gebruikt voor hun verdovende, hoestwerende, antiseptische en koortswerende eigenschappen.

2: *Fraxinus quadrangulata*: De Blauwe es is afkomstig uit het zuidoosten van de VS maar de populaties kennen een zware terugval door de invasieve Essenprachtkever. De larven voeden zich namelijk met het levende hout en onderbreken zo de sapstroom waardoor de bomen op korte tijd afsterven. Daarom staat hij op de internationale Rode Lijst als ernstig bedreigd. De jonge twijgen zijn opvallend vierhoekig, vandaar de goedgekozen soortbeschrijving *quadrangulata*. De naam Blauwe es komt van een gelatineachtige stof onder de schors die blauw kleurt aan de lucht en die vroeger als verfstof werd gebruikt. De samengestelde bladeren staan tegenover mekaar en bestaan uit 5 tot 11 langgepunte deelblaadjes die mooi geel verkleuren in de herfst. De Blauwe es houdt niet van lentevorst: hij groeit normaal in een continentaal klimaat.

3: *Styrax 'Wespelaar'*: Dominique Duhaut, een plantenkweker nabij Aalter, kweekte heel wat boompjes op uit zaad van een *Styrax japonicus* uit onze collectie. Eentje daarvan had prachtige bruinpaarse bladeren in plaats van groene. Omwille van de aparte bladkleur kreeg hij in 2004 de weinig originele naam 'Wespelaar'. Omdat het geen pure *Styrax japonicus* lijkt maar omdat de geprononceerde nervatuur doet denken aan die van *S. hemsleyanus*, vermoeden we dat het een kruising is van beide. De bizarre, bleekbehaarde en verhoude steenvruchten contrasteren mooi met het donkere blad.

4: *Euonymus oxyphyllus*: Deze Kardinaalsmuts uit Korea en Japan heeft spitse bladeren vandaar *oxyphyllus*. Omdat de bladeren vrij snel afvallen in de herfst zijn het voornamelijk de ronde, ongeveugelde, vijfkleppige doosvruchten die opvallen. Nu vormen ze nog een mooi contrast met het blad. De zaden hebben een oranje zaadrok en zijn duidelijk zichtbaar van zodra de kleppen van de rode doosvrucht opengesprongen zijn. De langgesteelde vruchten bengelen vaak tot diep in de winter aan de struik.

5: *Calocedrus decurrens*: De Wierrookcypres komt uit het westen van Noord-Amerika en is een groenblijvende conifeer met een uitgesproken zuilvormige habitus. De schors is vezelig en rood- tot kaneelbruin met lange, opkrullende platen. De schubvormige donkergroene bladeren overlappen mekaar en hebben de geur van terpentijn. Er is weinig verschil tussen de onder- en bovenzijde. Het eenvoudig te bewerken en aromatische hout wordt gebruikt voor potloden. De takken en twijgen worden gebruikt om bezems te maken, de wortels en schors voor het maken van manden.

6: *Magnolia 'Marguerite'*: Deze eigen selectie van het huis draagt in het voorjaar prachtige, grote, roze ietwat floppy bloemen. In 1996 bestoof Philippe de Spoelberch hiervoor de bloemen van *Magnolia 'Anne Rosse'* met het stuifmeel van *Magnolia 'Purple Breeze'*. De rode verzamelvruchten vormen een markant najaarsaspect: ze kunnen tot 30 cm lang worden. Ze zijn nu volop in ontwikkeling en omdat niet alle carpellen een zaadje in zich dragen ontstaan er grappige, vaak gedraaide vormen. De boom is genoemd naar Marguerite, de kleindochter van Philippe de Spoelberch.

7: *Catalpa ovata*: Je kent vast de Gewone trompetboom *Catalpa bignonioides* die jammer genoeg vaak in bolvorm wordt gesnoeid. Hier gaat het om de Gele trompetboom uit China die wat gelere en kleinere bloemen heeft. Nu vallen de slanke doosvruchten op die in bundels bij mekaar hangen en tot lang in de winter aan de boom blijven. Het blad is ook meer gelobd dan bij de Gewone trompetboom. De onderzijde van het blad is viltig behaard.

8: *Betula nigra*: De Zwarte Berk is niet echt zwart maar kreeg het soortepitheton *nigra* omdat de schors opvallend donkerder is dan we gewoon zijn bij berken. Hij groeit in het Oosten van de VS langs rivieren samen met o.a. de Moerascypres (*Taxodium distichum*). John en William Bartram introduceerden de boom in 1765 in Engeland.

9: *Sorbus hybrida*: Deze Lijsterbes uit Scandinavië heeft een zuilvormige habitus in zijn jong stadium en wordt eerder bolrond bij het ouder worden. De onderkant van het gelobde blad is witbehaard: de onderste lobjes zijn zo diep ingesneden dat het deelblaadjes geworden zijn. Momenteel zijn de vruchten geel maar ze verkleuren nog oranje-rood.

10: *Crataegus crus-galli*: Het opvallendste aan de Hanendoorn zijn natuurlijk de grote, venijnige, vaak ietwat kromme doornen die aan de sporen van een haan doen denken (crus = poot, galli = haan). Deze Meidoorn uit het oosten van Noord-Amerika wordt in heel wat landen gebruikt als sierboom omwille van de rijkelijke witte bloei en de grote, oranje-rode vruchten in de herfst. Ook het blinkende, ongelobde blad kleurt oranje-rood in de herfst.